Model 2021

Istoria României de-a lungul secolelor nu a avut o evoluție liniară, ci un parcurs marcat de fluctuații și schimbări bruște. Așa cum remarca Nicolae Iorga „istoria este cea dintâi carte a unei nații", subliniind rolul esențial al trecutului în formarea identității naționale. INTRODUCERE GENERALĂ!!!

În urma celui de Al Doilea Război Mondial, România a fost lăsată în sfera de influență a Armatei Roșii, urmând ca aceasta să impună instaurarea regimului totalitar de tip comunist. (context). Astfel, doi factori care au contribuit la instaurarea totalitarismului în România postbelică sunt falsificarea alegerilor postbelice și înlăturarea partidelor politice. La data de 19 noiembrie 1946 au loc primele alegeri parlamentare postbelice câștigate de Blocul Partidelor Democratice, o alianță dominată de Partidul Comunist Român. Victoria a fost înfăptuită prin falsificarea rezultatelor finale. Blocul Partidelor Democratice este declarat câștigător cu 70% din voturi și obține 349 mandate în Parlament, acest eveniment fiind considerat drept cea mai mare fraudă electorală din istoria României. Liderii partidelor de opoziție au ripostat, iar SUA și Anglia au denunțat falsificarea alegerilor, însă nu au susținut în continuare partidele politice istorice. Prin urmare, influența occidentală în Romania se diminuează.

În iulie 1947 liderii Partidului Național Țărănesc au fost atrași în diversiunea de la Tămădău. Liderii Partidului încearcă să părăsească țara pentru a informa Occidentul despre ce se întâmplă în România, dar sunt arestați de autorități. Iuliu Maniu este acuzat de trădare și conspirație cu serviciile secrete americane și engleze, primind închisoare pe viață. Ca urmare, moare în închisoare din Sighet. Ion Mihalache este condamnat, de asemenea, la închisoare pe viață, urmând să moară în închisoarea din Râmnicul Sărat. In iulie, Partidul National Țărănesc a fost interzis.

În februarie 1948 la Congresul PCR are loc fuziunea forțată a PSD cu PCR, formându-se astfel partidul unic, Partidul Muncitoresc Român, al cărui secretar general a fost ales Gheorghe Gheorghiu Dej. În august 1947 Partidul Național Liberal, condus de Brătianu, își suspendă activitatea, iar Clubul Liberal este închis.

În februarie 1948 la Congresul PCR are loc fuziunea forțată a PSD cu PCR, formându-se astfel partidul unic, Partidul Muncitoresc Român, al cărui secretar general a fost ales Gheorghe Gheorghiu Dej. Astfel, regimul comunist a avut ca temei juridic adoptarea Constituției din 1948. Perioada comunistă a distorsionat ideea de „voință generală" a lui J.J. Rousseau din lucrarea „Contractul Social", transformând-o în voința „clasei populare", subordonată unui partid unic, ceea ce contravine spiritul democratic. (introducere opțională pentru constituțiile din 1948, 1952 si 1965). Noua lege fundamentală copiază Constituția stalinistă din 1936 și stabilește că Republica Populară Română este un stat popular, unitar, independent și suveran. Constituția pune accent pe prevederile economice deoarece se pregătea trecerea întregii economii sub controlul statului. Este desființat principiul separării puterilor în stat pentru că Marea Adunare Națională devine „organul suprem al puterii de stat al Republicii Populare Române". Marea Adunare Națională forma Guvernul, modifica Constituția, vota bugetul țării și stabilea impozite. Prezidiul Marii Adunări Naționale: convoca Marea Adunare Naționala în sesiuni ordinale și extraordinare, reprezenta statul

român în relațiile internaționale. Consiliul de Miniștri deținea puterea executivă, singura putere reala în stat. Puterea judecătorească era deținută de instanțele judecătorești, însă nu exista o justiție independentă din cauza intervenției factorului politic. Drepturile și libertățile cetațenesti erau menționate formal, dar nu erau respectate. Sistemul electoral se baza pe votul universal, egal, secret pentru toți cetățenii cu vârsta minimă de 18 ani. Nu aveau drept de vot adversarii regimului comunist.

Gheorghe Gheorghiu Dej, implicit România, a jucat un rol important în cadrul Războiului Rece. Războiul Rece a reprezentat o confruntare ideologică, economică și social-politică între sistemul democratic dominat de SUA și aliații ei și sistemul comunist totalitar, dominat de URSS și aliații ei. Confruntarea s-a desfășurat din 1947 până la destrămarea URSS în 1991. Astfel, România s-a implicat activ in relațiile internaționale din perioada stalinismului prin aderarea la CAER.

CAER a luat naștere în ianuarie 1949 ca reacție la planul Marshall, inițiat de SUA în 1947, dar și o alternativă a blocului comunist la Organizația pentru Cooperare Economică Europeană. URSS respinge planul Marshall și impune țărilor comuniste să facă același lucru. CAER a avut ca scop stabilirea de legături permanente între economia statelor comuniste și coordonarea relațiilor economice ale acestora cu alte state. Statele fondatoare ale CAER au fost URSS, Polonia, Ungaria, Cehoslovacia, România și Bulgaria. Obiectivele CAER au fost lărgirea schimburilor de mărfuri între țările membre ale CAER, comerț cu țările capitaliste, politica de prețuri comune, colaborarea tehnico-științifică, precum podul Giurgiu-Ruse dintre România și Bulgaria.

Trecerea în neființă a lui Gheorghe Gheorghiu Dej în martie 1965 a necesitat alegerea unui nou secretar general. Prin urmare, Nicoalae Ceaușescu (1965-1989) este numit secretar general al partidului la congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român

Din punctul meu de vedere, perioada național-comunismului introdusă de Nicoale Ceaușescu a continuat politica de afirmare în cadrul relațiilor internaționale prin participarea la Conferința de la Helsinki. La data de 30 iulie-1 august 1975 s-a desfășurat Conferința de la Helsinki, în cadrul căreia România a jucat un rol activ. Conferința pentru Securitate și Cooperare în Europa prevedea egalitatea statelor și respectarea drepturilor statelor mici,nerecurgerea la forță și la amenințarea cu forța. Pentru statele aflate sub controlul Moscovei, implicit România, conferința a avut un rol propagandistic, axat pe ideea înțelegerii internaționale. Pentru statele occidentale, conferința a însemnat premisa abolirii progresive a regimurilor comuniste din Europa.

În concluzie, istoria României a fost marcată de abilitatea de a naviga între amenințări politice, conflicte și negocieri, reflectând puterea națiunii române în fața presiunilor externe. CONCLUZIE GENERALĂ!!!